

ת"ד (תל אביב) 13253-10-23 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

14 יולי 2025

ת"ד 13253-10-23 מדינת ישראל

נ' פלוני

לפני כבוד השופטת שרית קריספין

מדינת ישראל

המאשימה

בעניין:

ע"י ב"כ עו"ד

נגד

פלוני

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד מועלם

גזר דין

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בגרם תאונת דרכים, נזק וחבלה של ממש בגין נהיגה בקלות ראש, בניגוד לסעיף 62(2) לפקודת התעבורה ותקנה 21(ב)(1) לתקנות התעבורה והכל בקשר עם סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום, הרי שביום 27.5.22, בשעה 00:50 לערך, נהג הנאשם ברכב מסוג אמבולנס זעיר - "בימבולנס", בתל אביב, בשדרות שאול המלך, מכיוון מערב לכיוון מזרח, כשהוא בדרכו לארוע חירום.

בהגיעו למעבר חצייה שסומן בסמוך לצומת עם רחוב הנרייטה סולד, עקף הנאשם רכב שעצר לפני מעבר החצייה, המשיך בנסיעה ופגע ב ע.כ. (להלן - ע.כ.), שרכב על גלגליו חשמלי, במעבר החצייה שבנדון, מכיוון צפון לדרום ומשמאל לימין כיוון נסיעת הנאשם.

מעוצמת הפגיעה, התהפך רכב הנאשם על צדו ופגע ברכב, בבעלות ע.ב.ח., שחנה בימין הדרך, אחרי מעבר החצייה שבנדון.

כתוצאה מהתאונה, נחבל ע.כ. חבלות של ממש קשות ביותר, כמפורט בסעיף 6 לעובדות כתב האישום וכפי שאפרט בהמשך.

הנאשם כפר תחילה באחריותו לגרם התאונה, אך ביום 1.10.24, חזר בו הנאשם מכפירתו והודה

באחריותו לגרם התאונה ותוצאותיה, על פי כתב האישום המתוקן.

בהתאם להסכמת הצדדים, הופנה הנאשם אל שירות המבחן למתן תסקיר בעניינו וכן אל הממונה על עבודות השירות, לבחינת התאמתו לריצוי עונש מאסר בעבודות שירות.

בתסקיר האמור, התייחסה קצינת המבחן לנסיבותיו האישיות של הנאשם, פעילותו ההתנדבותית הענפה, לרבות במהלך מלחמת "חרבות ברזל", לרבות פוסט טראומה שאובחנה אצלו בעקבות פעילותו ביישובי עוטף עזה, בימים הראשונים למלחמה והתרשמה כי הנאשם מביע חרטה וצער על התאונה ואחריותו לפגיעה בע.כ. . קצינת המבחן המליצה להימנע מעונש מאסר ולהטיל על הנאשם עבודות לתועלת הציבור, בהיקף של 120 שעות וכן מאסר מותנה.

הממונה על עבודות השירות מצא כי הנאשם כשיר לריצוי עונש מאסר בעבודות שירות.

ביום 28.5.25, טענו הצדדים לעונש, כמפורט בפרוטוקול.

בתמצית, התייחסה ב"כ המאשימה לתוצאות הקשות של התאונה, מתחם הענישה, פסיקה רלוונטית וביקשה שבית המשפט יטיל על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות למשך 9 חודשים, פסילה בפועל שלא תפחת מ-4 שנים, מאסר מותנה, פסילה מותנית ופיצוי לע.כ. .

ב"כ המאשימה טענה כי החבלות שנגרמו לע.כ. , שהיה בן 32 במועד התאונה, משפיעות על חייו עד היום, שכן עבר מספר ניתוחים, לרבות בראשו, נזקק לתקופת אשפוז ושיקום בבית חולים לוינשטיין למשך כשנה והיה מוגדר כנכה בשיעור של 100% לתקופה ארוכה- כיום נקבעו לו 52% נכות צמיתה ו-62% אובדן כושר עבודה. כמו כן, סיפרה ב"כ המאשימה כי ע.כ. נאלץ לעזוב את עבודתו כראש צוות מחקר ופיתוח בחברה ולעבודה בה בחצי משרה בלבד, בשל מצבו הרפואי ובעיות זיכרון קשות, בגללן מתקשה גם באינטראקציה עם אנשים- הוגשו מסמכים רפואיים המעידים על בעיות קוגניטיביות, הגבלה ל-15 שעות עבודה שבועיות וקביעת 56.26% נכות צמיתה.

לדבריה, ע.כ. לא היה מעוניין להגיע לבית המשפט ולהעיד.

בתמצית, התייחס הסנגור לעובדה כי הנאשם הודה ונטל אחריות על גרם התאונה כבר בהזדמנות הראשונה ועל היותו מתנדב במספר ארגוני חירום והצלה- הוגשו מסמכים רלוונטיים ותמונות בהן תועדה חלק מהעשייה של הנאשם, ששהה רבות בעוטף עזה, עם פרוץ המלחמה ונחשף למראות קשים, בגינם הוא מצוי היום בטיפול פסיכולוגי. עוד טען הסנגור, כי לע.כ. הייתה רשלנות תורמת גבוהה לקרות התאונה, שכן, אין מחלוקת כי ירד למעבר החצייה, בנסיעה על גבי גלינוע חשמלי ואילו הנאשם נסע ברכב חירום, תוך הפעלת כריזה ואורות מהבהבים.

הסנגור הפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן, ביקש לאמץ את ההמלצה בדבר מאסר מותנה ועבודות לתועלת הציבור ולהימנע מעונש של מאסר בפועל, הגיש אסופת פסיקה רלוונטית ובנוסף, ביקש כי בית המשפט יסווג את פסילת רישיונו של הנאשם, כך שלא תחול על נהיגת רכב מסוג אמבולנס זק"א.

הנאשם לא רצה להוסיף דבר, אך מטעמו העיד עד אופי-מר ח.ר., המתנדב לצידו של הנאשם בארגון זק"א וסיפר על נסיבות עבודתם הקשות.

דין והכרעה

הנאשם נותן את הדין על גרם תאונת דרכים עם חבלות של ממש, בנסיבות המפורטות לעיל, כאשר מתחם הענישה ההולם יקבע על-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין וכפי שנקבע בע"פ 2918/13 דבס נגד מדינת ישראל:

בית המשפט נדרש לקיים בחינה תלת-שלבית לצורך גזירת העונש: בשלב הראשון עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם את נסיבות ביצוע העבירה ואותן בלבד. זהו מתחם נורמטיבי-אובייקטיבי. לשם כך עליו להתחשב בארבעה שיקולים: (1) הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה; (2) מידת הפגיעה בערך זה; (3) מדיניות הענישה הנהוגה; ו-(4) הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט לחוק (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין). בשלב השני נדרש בית המשפט לבחון אם מתקיימים שיקולים חריגים הנוגעים לנאשם ומצדיקים לסטות מהמתחם שנקבע בשלב הראשון - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על הציבור, כמפורט בסעיפים 40ד ו-40ה לחוק (סעיף 40ג(ב) לחוק). ככל שלא מצא בית המשפט להעדיף שיקולי שיקום או הגנה על הציבור, יעבור בית המשפט לשלב השלישי, שבגדרו עליו לקבוע את העונש שיושת על הנאשם בתוך המתחם שקבע.... בעוד שהשלב הראשון משקף אמת מידה נורמטיבית-אובייקטיבית, שני השלבים האחרים מביאים בחשבון את מאפייניו הסובייקטיביים-אישיים של הנאשם".

הערך החברתי ומידת הפגיעה

הערך החברתי שנפגע, כתוצאה מנהיגתו בקלות ראש של הנאשם, הנו הערך של שמירה על שלמות גופו ובטחונו של אדם, ערך אותו מצווה כל פרט בחברה לשמר ולקדש.

ברע"פ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל, נאמר: "תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נ' תאונות הדרכים... לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

החבלות הגופניות שנגרמו לע.כ., כמתואר בכתב האישום, בטיעוני ב"כ המאשימה ובמסמכים שהוגשו לעיוני, הנן חבלות חמורות, ברף הגבוה של החבלות של ממש, שכן, היה בהן כדי להשפיע על מהלך חייו של ע.כ. באופן דרמטי ולכן, הפגיעה בערך המוגן, הנה בעוצמה גבוהה.

לאור נסיבות קרות התאונה, כמתואר בכתב האישום, כאשר מחד, היה הנאשם בדרכו לאירוע חירום ומאידך, רכב שנסע לצידו של הנאשם, הספיק לעצור לפני מעבר החצייה, אני סבורה כי רשלנותו של הנאשם הייתה ברמה בינונית.

מדיניות הענישה הנהוגה

סעיף 38(3) לפקודת התעבורה, קובע עונש פסילת מינימום של 3 חודשים, בתאונת דרכים בה נגרמו חבלות של ממש, כאשר לחומרת הרשלנות, טיב החבלות והשלכותיהן על חיי הנפגעים, תהיה השפעה על תקופת הפסילה, מעבר לתקופת המינימום ולעניין זה, ראה:

עפ"ת 13694-01-14 שגב נגד מדינת ישראל, עפ"ת 62536-01-13 סבן נגד מדינת ישראל, עפ"ת 40943-03-14 נגל נגד מדינת ישראל, עפ"ת 10576-12-10 רודקוביץ נגד מדינת ישראל וכדברי כבוד הש' בן יוסף, בעפ"ת 15291-10-12 ראובן ששון נגד מדינת ישראל :

"תוצאות תאונה במישור הנזק שנגרם לנפגע הינו מרכיב חשוב ברמת הענישה..."

ובעפ"ת 37974-07-12 סנדרוביץ נגד מדינת ישראל: "הלכה ידועה היא, שחומרת הענישה בעבירות תעבורה גדלה ככל שחומרת הפגיעה בנפגע התאונה ונזקיו גדלים..."

להלן מספר פסקי דין לעניין מדיניות הענישה הנהוגה בחבלות של ממש, שהביאו לשינוי מהותי/נכות צמיתה לנפגעים בתאונת דרכים:

עפ"ת 207-01-14 גזיאל נגד מדינת ישראל - בית המשפט המחוזי דחה ערעור כנגד גזר הדין של בית משפט קמא, שבנסיבות של רשלנות נמוכה שהביאה לאיבוד עין של הנפגע בתאונה, הודיה ועבר תעבורתי תקין, גזר שנתיים וחצי פסילה, מאסר מותנה, קנס בסך 4000 ₪ ופיצוי סמלי לנפגע וקבע, בין היתר:

"בית משפט קמא, כאמור, הביא עובדה זו בחשבון. כן הביא בחשבון את הרשלנות שאיננה גבוהה, ועוד נסיבות הפועלות לזכותו של המערער, אבל כך הדין וראה לעניין זה רע"פ 7257/12 סנדרוביץ' נ' מדינת ישראל [מיום 18.10.12] ואחרים, שמידת העונש בעבירות שמביאות לגרימת תאונות דרכים הינה ביחס ישר לתוצאות התאונה. לכן בתי המשפט בעבירות של גרם מוות ברשלנות שולחים פוגעים למאסרים בפועל לתקופות לא קצרות, ופסילות רישיון

נהיגה לתקופות של עשור וכדומה, כאשר כל שמבדיל תאונות אלה מתאונות אחרות הוא תוצאות התאונה, כלומר, הנזק שנגרם.

כך הדבר גם שלמזלנו הנפגע בתאונה הנוכחית לא מצא בה את מותו, אבל נגרמו לו נזקים קשים, כמפורט לעיל, ובנסיבות אלה אין כל הצדקה להתערב בגזר דינו של בית משפט קמא, עם כל הצער שבדבר ועם כל הקושי שזה מטיל על המערער.

על בית המשפט לכל ערכאותיהם בתאונות הדרכים, אלה שמסתיימות במוות ואלה שמסתיימות בפציעה, ולכן אל לה לערכאת הערעור להרפות ידיה של הערכאה הדיונית להתערבות בענישה, גם קשה, אך מוצדקת בהטלתה".

עפ"ת 39424-08-14 טולדנו נגד מדינת ישראל - בית המשפט המחוזי דחה ערעור על גזר דין של בית משפט קמא, בעניינו של מי שהורשע על פי הודאתו, בגרם תאונת דרכים וחבלות של ממש, בנסיבות של נהג אוטובוס שהחל בנסיעה, כאשר דלת האוטובוס פתוחה, כך שנוסעת באוטובוס נפלה ממנו והאוטובוס עלה על רגלה וכתוצאה מכך, נכרתה אחת מרגליה והיא הפכה מאישה עצמאית לסייעודית. גזר הדין כלל, בין היתר, 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, פסילה בפועל למשך 48 חודשים ופיצוי לנפגעת, על סך 20,000.

עפ"ת 39036-11-21 סרחאן נגד מדינת ישראל - בית המשפט המחוזי העמיד את עונש המאסר על 5 חודשים, שירוצו בעבודות שירות, במקום 3 חודשי מאסר בפועל ולא התערב ביתר רכיבי הענישה, לרבות פסילה למשך 3 שנים וזאת בעניינו של מי שהורשע, לאחר שמיעת ראיות, בגרם תאונת דרכים וחבלות של ממש, בנסיבות של פניה שמאלה בצומת מבלי לתת זכות קדימה, כאשר תוצאות התאונה הייתה כריתת רגלו השמאלית של רוכב האופנוע המעורב.

רע"פ 2137/21 מלכה נגד מדינת ישראל - בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור, בנסיבות של פניית פרסה וגרם חבלה של ממש לרוכב אופנוע מעורב, בדמות קטיעת שתי רגליו, לאחר שבית המשפט המחוזי החמיר בעונשו של הנאשם והטיל עליו 6 חודשי מאסר בפועל ו-48 חודשי פסילה.

53523-03-22 עכריה נגד מדינת ישראל - בית המשפט המחוזי דחה חלקית ערעור, בנסיבות של אי ציות לאור אדום וגרם חבלות של ממש, בגין נקבעו לנפגע 69% נכות צמיתה. נקבע כי הרשלנות הנה ברמה בינונית ולכן, יש לקצר את תקופת הפסילה ל-15 חודשים במקום 30 חודשים, אך אין מקום להתערב ברכיב של 40 ימי מאסר בעבודות שירות, נוכח התוצאות הקשות ועבר תעבורתי שכלל גרם תאונת דרכים, מספר חודשים לפני הארוע שבנדון.

ב"כ המאשימה התייחסה, אומנם, לפסיקה רלוונטית, אך לא הגישה את פסקי הדין לעיון בית המשפט ואילו הסנגור, התייחס למספר פסקי דין והגיש את רובם.

להלן התייחסותי לפסקי הדין שהגישה ההגנה:

עפ"ת 10576-12-10 רודקביץ נגד מדינת ישראל - בית המשפט המחוזי קיצר עונש פסילה בפועל מ-18 חודשים ל-8 חודשים, בנסיבות של פגיעה בהולכת רגל תוך כדי נסיעה לאחור וגרם חבלות של ממש, שעניינן שברים בעצמות הפנים ותפרים. אציין, כי עסקינן באירוע בו הולכת הרגל חצתה במקום אסור וכי החבלות שנגרמו לה, אף כי אין להקל בהן ראש, לא גרמו לנכות צמיתה, כמו במקרה שבפני.

עפ"ת 36094-10-11 שטרית נגד מדינת ישראל - בית המשפט המחוזי קיצר עונש פסילה של חמש שנים, שהוטל על נאשמת שגרמה חבלות של ממש קשות לשלוש הולכות רגל, שהלכו על שול ימין של כביש ביו עירוני, לאחר שסטתה ופגעה בהן והעמידו על 11 חודשי פסילה בפועל. הנימוקים - העדר עבר תעבורתי משנת 1998, הודיה ותסקיר חיובי של שירות המבחן, שהמליץ על 400 שעות לתועלת הציבור - אף שמדובר היה בחבלות של ממש משמעותיות לשלוש הולכות רגל, לא נטען כי נגרמה להן נכות צמיתה.

ת"ד 266-01-16 מדינת ישראל נגד קורזניאק - בית המשפט לתעבורה גזר על נאשמת, שהורשעה על פי הודאתה, בגרם תאונת דרכים וחבלות של ממש, בנסיבות של אי מתן אפשרות לשני הולכי רגל - סבתא ונכדה הקטין, להשלים חצייתם בבטחה במעבר חצייה, 11 חודשי פסילה בפועל והתחייבות כספית. להולכת הרגל נגרמו חבלות שעניינן שברים מרוסקים באגן, שברים בעצמות האף וקרע בכיס שתן, נזקקה לניתוח ותקופת אשפוז - נוסף על כך שמדובר בגזר דין של ערכאה מקבילה, הרי שגם במקרה זה, לא נטען כי נגרמה נכות צמיתה. אציין כי ערעור שהוגש מטעם הנאשמת, **עפ"ת 36911-10-16**, נדחה.

ת"ד 8123-12-17 מדינת ישראל נגד מוסיב - במקרה זה, גזרתי על נאשמת 8 חודשי פסילה בפועל, 400 שעות של"צ, התחייבות כספית ורכיבי ענישה נוספים, בנסיבות חמורות של אי ציות לתמרורים המורים על כיוון נסיעה מותר בצומת מרומזר, כך שפנתה שמאלה וחסמה דרכו של רוכב אופנוע וגרמה לו חבלות של ממש קשות, לרבות מספר שברים בגופו, שהצריכו חמישה ניתוחים, אשפוז ממושך בבית לוינסטיין ונקבעו לו 100% נכות זמנית, אך לא צמיתה. במקרה זה, המעורב הגיע להעיד בבית המשפט וביקש באופן מפורש, כי לא אחמיר עם הנאשמת. כמו כן, מדובר היה בנאשמת שנהגה משנת 1980, ללא כל הרשעות קודמות ושירות המבחן נתן בעניינה תסקיר חיובי.

לגבי הגשת פסיקה, נאמר, בין היתר, בע"פ 39563-08-14 **אברהם רפאל נ' מדינת ישראל**:
"הפסיקה, כדרכה של פסיקה, הפוך בה והפוך בה דכולא בה, פסיקה מחמירה לצד פסיקה"

מקלה", כל מקרה לנסיבותיו וכפי שנאמר- " ממילא, מלאכה זו של קביעת המתחם היא אינה בגדר פעולה אריתמטית "המבוססת על נוסחאות מתמטיות מדויקות, ויש להתיר לבית המשפט מרחב מסוים של גמישות, כל עוד מצויה החלטתו במתחם הסבירות" (ע"פ 200/13 ברמן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 17 (5.2.2014)).

לסיכום, מדיניות הענישה הנוהגת בתאונות דרכים שתוצאותיהן חבלות של ממש ברף גבוה, דהיינו, השפעה ממשית על מהלך חייו של נפגע ו/או נכות צמיתה, נעה בין 18 חודשי פסילה בפועל ועד 4 שנות פסילה בפועל ובין מאסר מותנה ועבודות לתועלת הציבור, למאסר שלא יעלה על 6 חודשים, בין אם בעבודות שירות ובין אם מאחורי סורג ובריאח וכן, רכיבי ענישה נוספים, לרבות פיצוי לנפגע.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה- סעיף 40ט

תאונות דרכים, מטבען, אינן מתוכננות, אלא מקריות. כאמור, מחד, הנאשם היה בדרכו לארוע חירום בזמן התאונה, תוך שהוא נוהג ברכב חירום, אך מאידך, הנאשם עקף רכב שכן הספיק לעצור לפני מעבר החצייה ואז פגע בע.כ. . ע.כ. מצדו, רכב אל תוך מעבר החצייה על גבי גלינוע חשמלי, כך שיכולת התגובה של הנאשם, נוכח המהירות שאינה זהה לזו של הולך רגל, התקצרה באופן משמעותי ובכך, הייתה לו רשלנות תורמת, אשר תלקח בחשבון בקביעת מתחם הענישה. הנזק שנגרם מביצוע העבירות, פורט הרחבה בכל הנוגע למצבו הרפואי של ע.כ. .

לאור כל האמור לעיל, מצאתי כי מתחם הענישה ההולם את נסיבות התאונה ותוצאותיה, ינוע בין מאסר מותנה ועבודות לתועלת הציבור ועד מאסר בפועל לתקופה שלא תעלה על 9 חודשים, על דרך של עבודות שירות, פסילה בפועל לתקופה שבין 18 חודשים ל-36 חודשים, פסילה מותנית, קנס כספי ופיצוי סמלי לע.כ. .

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

הנאשם נוהג משנת 2010 ולחובתו 6 הרשעות קודמות, מהן שתי תאונות דרכים קודמות, האחת משנת 2015 והשנייה משנת 2021, שתיהן בנסיבות של אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים חצייתו בבטחה, דהיינו, מדובר בתאונות דרכים שלישית בנסיבות דומות ולא באירוע חריג, שאינו מאפיין את אופן נהיגתו של הנאשם ככלל. כמו כן, לחובת הנאשם עבירות של נהיגה בקלות ראש, נהיגה במהירות מופרזת ועוד- מכאן, כי עברו התעבורתי של הנאשם הנו גורם לחומרא.

מאידך, הנאשם הודה, נטל אחריות ונסיבותיו האישיות פורט בהרחבה בתסקיר שירות המבחן, לעיל.

הנאשם עוסק בפעילות התנדבותית ענפה, כעולה מהמסמכים שהוגשו ומעדות עד האופי מטעמו וכאמור, בימים הראשונים של מלחמת "חרבות ברזל", שהה בעוטף עזה ועסק במלאכת הקודש של טיפול בגופות, תוך שנחשף למראות קשים, עד כדי פוסט טראומה, כמפורט בתסקיר- כל זאת, יהווה גורם לקולא.

שירות המבחן המליץ כאמור, שלא להטיל על הנאשם עונש מאסר כלל, אך בנסיבות המקרה שבפני, כפי שפורטו בהרחבה, בדגש על התוצאות הקשות של התאונה ועברו התעבורתי המכביד של הנאשם, אני סבורה כי אין מנוס מהטלת רכיב של מאסר בעבודות שירות, לצד רכיבי ענישה נוספים.

לעניין זה, נאמר, ביו היתר, ברע"פ 7257/12, סנדרוביץ נגד מדינת ישראל:

"אשר לטענת המבקש, לפיה שגו הערכאות הקודמות משלא אימצו את המלצותיו של שירות המבחן בעניינו, הרי שדינה להידחות. המלצותיו של שירות המבחן, כשמן כן הן - המלצות. בית-המשפט אינו כבול לאמור בהן והוא אינו מחויב לפעול על פיהן. עמדת שירות המבחן, אינה אלא אחד השיקולים העומדים בפני בית-המשפט בבואו לגזור את דינו של נאשם - לעיתים יאמץ בית-המשפט את המלצת שירות המבחן במלואה, לעיתים יאמץ אותה בחלקה ולעיתים ידחה אותה מכל וכל. כל עניין לנסיבותיו הוא, וכל מקרה ייבחן לגופו, תוך מתן משקל ראוי להמלצות שירות המבחן (ראו, רע"פ 5176/03 סוריאנו נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 12.06.2003))."

כמו כן, אני רואה לנכון להיעתר לבקשת ההגנה ולסווג את פסילתו של הנאשם וזאת בשים לב לכך שהתאונה שבפני נגרמה תוך כדי נהיגה ברכב ביטחון.

כאמור לעיל, פעילותו הברוכה של הנאשם למען הציבור, תילקח בחשבון ברכיבי הענישה השונים.

לאור כל האמור לעיל ולאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני דנה את הנאשם ל-60 ימי מאסר, שירוצו בעבודות שירות, כאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות- הממונה יקבע מועד חדש להתייצבות הנאשם לתחילת ריצוי מאסרו.
2. קנס כספי בסך 1500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם עד ליום 28.9.25 וזאת בחלוף 72 שעות לפחות ממועד מתן החלטתי ועל פי אחת האפשרויות להלן: 1. **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה: 2. www.eca.gov.il. **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי** (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000. 3. **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

3. פסילה בפועל למשך 20 חודשים.

רישיון הנהיגה יופקד לא יאוחר מיום 25.8.25 שעה 10:00.

על הנאשם להפקיד את רישיון הנהיגה לא יאוחר מהמועד שנקבע לעיל. היה ולא יפקיד רישיונו - יחשב הנאשם כמי שנוהג בזמן פסילה ולא יחל מנין הפסילה.

4. פסילה למשך 4 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

5. אני דנה את הנאשם ל-6 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים. המאסר יחול על גרם תאונות דרכים עם חבלות של ממש או נהיגה בזמן פסילה.

6. הנאשם ישלם ל.ע.כ., פיצוי סמלי בסך 10000 ₪.

הפיצוי ישולם עד ליום 26.10.25 וזאת בחלוף 72 שעות לפחות ממועד מתן החלטתי ועל פי אחת האפשרויות להלן: **1. בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה: www.eca.gov.il. **2. מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי** (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון 073-2055000. **3. במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול אל הממונה על עבודות השירות, על מנת שייקבע מועד חדש להתייצבות הנאשם לריצוי מאסרו.

המזכירות תשלח עותק הפרוטוקול אל שירות המבחן.

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ח תמוז תשפ"ה, 14 יולי 2025, במעמד הנוכחים.